

BOERENKOOL MET WORST van **STEKELIENE**

Komedie in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens

Uitgeverij: www.cts-productie.nl (.be)

Bezetting: **3 dames - 4 Heren**

- Jef Muys en Stekeliene Desopper
- Kamiel Muys en Gusta Debrul
- Bert Trog en Sylvia Muys
- Dokter Pille

Korte inhoud:

Boerenkool met worst van Stekeliene, wat voor onzin van een titel is dat nu zal je misschien denken.

Zo kan men wel duizend titels verzinnen, maar niets is minder waar.

Deze titel is juist gekozen voor de fratsen en avonturen van het gezin Jef Muys en Stekeliene Desopper, want alles begon met boerenkool en worst.

Dit is eigenlijk de lievelingskost van de hele familie.

Waarover gaat het nu.

Jef en Stekeliene zitten samen in de zetel, een beetje na te genieten van die mooie week zonder bezoek van de ouders van Jef. Ze maken soms wel eens ruzie, maar dat gebeurt in de beste huisgezinnen. De telefoon rinkelt en het onvermijdelijke gebeurt weer, de rust wordt verstoord.

Jef hoort dat zijn ouders weer op bezoek komen. Dat valt niet in goede aarde bij Stekeliene want moeder Gusta is een zeer bazige en norske vrouw.

Ze jaagt iedereen in het harnas en wat nog het ergste is, ze kan Stekeliene niet uitstaan.

Jef is zo beetje mama's kindje en Gusta denkt dat Jef niet goed verzorgd wordt door zijn vrouw Stekeliene.

Maar deze keer heeft Gusta een heel speciale reden om op bezoek te komen, nl.: haar man Kamiel is een beetje ziek en ze denkt dat het de schuld van Stekeliene is. Ze klaagt haar kookkunst van Boerenkool met worst aan.

De dokter komt op bezoek en dan gaan de poppen weer aan het dansen.

Als Stekeliene denkt dat ze snel naar huis zullen vertrekken heeft ze het wel verkeerd voor.

Kamiel moet binnen blijven en mag onder geen enkele voorwaarde naar buiten.

Alles die in het huis mis gaat wordt door Gusta toegewezen aan die boerenkool met worst.

Sylvia, de zuster van Jef en haar man Bert moeten ter hulp komen. Maar naar gelang het stuk vordert wordt Gusta meer en meer op haar plaats gezet door de familie en daar is ze niet gelukkig mee.

Toch wordt ze heel kalm door een speciale gebeurtenis, ze begint Stekeliene altijd meer en meer graag te zien. Ze kan zelfs geen kwaad woord meer tegen Stekeliene zeggen of horen.

Als Stekeliene altijd maar flauw valt word de dokter er bijgehaald die haar grondig onderzoekt. En dan komt een verlossend telefoontje.... Maar wat voor ééntje ????

Decor

Een moderne eetkamer en salonzetels.

In de kamer zijn er drie deuren voorzien – naar de keuken – naar de slaapkamers en één naar buiten.

BOERENKOOL MET WORST van **STEKELIENE**

Komedie in twee bedrijven

Auteur: Daniël Quintens
Uitgeverij:

Eerste bedrijf

(Jef komt uit de deur van zijn slaapkamers en zet hem in de zetel)

Jef

Och, wat is het hier rustig.

(hij neemt een boekje – enkele ogenblikken later komt Stekeliene uit de keuken)

Stekeliene

Ach, ik dacht dat ik iets hoorde.
Heb je de bedden opgemaakt?

Jef

Ja, natuurlijk.

Stekeliene

Ik dacht dat je maar net uit je bed kwam.
Mag ik een beetje bij je komen zitten, de vaat is al gedaan.

Jef

Kom maar heel dicht bij me zitten.

Stekeliene

Ach, wat is het hier rustig.

Jef

....En stil.

Stekeliene

Dat is waar Jeftje en dat is lang geleden.
Maar, als het te stil voor je is dan wil ik wel de radio aan zetten?

Jef

Neen, doet dat in elk geval niet.
Laat ons nog eventjes genieten van de rust en de vrede.
Zo knusjes bij elkaar

Stekeliene

Kom ik ga eens heeeeeeel dicht bij je zitten.

Het lijkt hier wel “huisje wel tevree”.

(Stekeliene gaat nu wel heel dicht zitten)

Jef

Gisteravond was het in bed toch ook heel plezant hé.

Zo heel dicht bij elkaar.

Stekeliene

Ik zou het geloven.

Het was heeeeeeeeel leuk.

We hebben dat al in geen dagen niet meer gehad.

Jef

Ik denk dat het komt door dat we boerenkool met worst gegeten hebben.

Stekeliene

Worst zeg je?

Jef

Ja, worst.

Och, Stekelieneetje wat ben ik blij dat wij nu eens heel alleen thuis zitten.

Stekeliene

Wat bedoel je daarmee, Jeftje?

Wij zijn altijd alleen, wij hebben toch geen kinderen

Jef

Nog niet, maar allé....

Stekeliene

Jamaar, wat bedoel je daar nu mee met “ik ben blij dat wij eens heel alleen thuis zijn”.

Jef

Och niets... allé ik bedoel dat we alleen thuis zijn.

Om het anders te zeggen.

Dat mij ouders niet op bezoek zijn.

Stekeliene

Ja, want met je ouders hier in huis, dat is niet zo leuk.

Jef

Niet zo leuk?

Bedoel je, dat je niet graag hebt dat mijn ouders op bezoek komen?

Stekeliene

Neen... dat bedoel ik niet... maar....

Jef

Wat? MAAR

(Nu gaat Jef wat afstand nemen van Stekeliene)

Stekeliene

Wel...niets bedoel ik daar mee.

Jef

Nochtans, aan je gezicht te zien zou ik geloven dat je niet opgezet bent dat mijn ouders hier komen.

Ik zeg toch ook niets als jou ouders op bezoek komen.

Stekeliene

Dat is niet hetzelfde.

Ze komen maar af en toe.

En ze .....

Jef

En ze wat?

Stekeliene

Och, niets... laat maar.

Ik ga het bed opmaken.

(Stekeliene staat recht en wil naar de kamer lopen)

Jef

Ja, loop maar weg.

Daar ben je het beste in.

En daarbij ik heb al het bed opgemaakt

(Stekeliene draait zich om)

Stekeliene

In wat ben ik het beste?

Jef

In weglopen als er gediscussieerd wordt.

Het is altijd hetzelfde met u.

(De telefoon rinkelt)

Wie gaat dat nu zijn?

(Jef neemt de telefoon op en Stekeliene staat te kijken)

Allo

Met Jef.....

Ach, dag ma.

Hoe gaat het?

Wat?

(Stekeliene doet tekens dat Jef neen moet zeggen)

NNNNNE.....JJJ.....AAA.

Het is goed, kom maar af.

Er is hier plaats genoeg.

(Jef legt de hoorn neer)

Stekeliene

Het is niet waar hé?

Jef

Het is wel waar.

Ma en pa komen naar hier.

Ik denk dat ma een beetje overstuur is.

Er zal waarschijnlijk iets ernstigs gebeurd zijn.

Stekeliene

Dat weten we al lang.

Als ze naar hier komt, is ze altijd wel om de één of andere reden over stuur.

En daarbij, je moeder kan mij niet uitstaan.

Jef

Denk je dat?

Stekeliene

Ik denk dat niet, ik ben dat zelfs heel zeker.

Heb je dat nog nooit gehoord hoe zij tegen mij bezig is?

Nog een geluk dat je vader mij nog een beetje graag ziet.

Jef

Kom, we gaan nu geen ruzie maken, we mogen nog blij zijn dat ze nog leven.

Stekeliene

(zucht) Ja, zeg dat wel.

Jef

Je moet zo niet zuchten.

Ik kan er toch ook niets aan doen.

En mijn ouders buiten smijten dat doe ik niet.

Stekeliene

Dat vraag ik ook niet.

Maar ze kunnen toch wel eens naar je zuster gaan.

Ze gaan bijna nooit, het is altijd naar hier.

En nog iets hé...

Je moeder kan mij niet uitstaan en dat vind ik heel erg.

Ik doe toch mijn best als ze op bezoek komt?

Of niet soms?.

Jef

Natuurlijk doe jij je best.
Er is daar niets op aan te merken.
Ze zullen wel niet lang blijven..... denk ik...

(Er wordt aan de deur geklopt)

Stekeliene

Ze zijn daar al.
Ze stonden zeker voor de deur als ze telefoneerden?

Jef

Dat kan je straks vragen als ze binnen zijn.
Daarbij, we gaan er eens over spreken als ze weer weg zijn.

Stekeliene

ALS ZE WEER WEG ZIJN?
Dat moeten we nog eerst zien.

(Jef doet de deur open en Gusta en Kamiel komen binnen)

Jef

Dag ma.
Dag pa.

Gusta

Dag Jef, mijn klein boezeroentje.
En hoe gaat het met jou.
Niet te veel honger of kou moeten lijden?
Zorgt ze goed voor je?

Jef

Neen ma.
Euh, ja ma, Stekeliene zorgt goed voor mij.

Gusta

Het is haar geraden.
Allé Kamiel, zet je maar neer voor dat je weer ongemakkelijk wordt.

Kamiel

Waar moet ik... *(Kamiel blijft rechtstaan)*

Gusta

(Tot Stekeliene) Wat hebben jullie vorige week aan ons te eten gegeven.

Stekeliene

Dag ma..

Gusta

Je moet niet van Ma spreken, ik stel jou een vraag
Wat hebben jullie vorige week aan ons te eten gegeven.

Jef

Ma?

Wil je een klein beetje vriendelijker zijn tegen Stekelientje?
Zij doet haar uiterste best.

Gusta

(Nors) Stekelientje...Stekelientje

Je moet zo niet van Stekelientje spreken.

(Nu heel vriendelijk tegen Jef) Maar jongen toch.... Ik ben toch vriendelijk tegen dat schep.....

Allé kijk eens naar mijn mond...

Ik glimlach toch?

Jef

Ja, het is al goed.

Het is precies of dat je in een zure appel hebt gebeten.

Gusta

(Tegen Stekeliene) Allé, heef eens een antwoord op mijn vraag

Wat hebben jullie vorige week aan ons te eten gegeven.

Stekeliene

Niets speciaals.

Hetzelfde als dat wij gegeten hebben.

Niets meer en niets minder.

Gusta.

Dat geloof ik.... *(draait zich naar Kamiel)*

Sta jij nu nog recht?

Ik zeg dat je moet neerzitten

Kamiel

Waar moet ik zitten

Gusta

Daar op die stoel

(Kamiel zet zich neer - Gusta richt zich terug naar Stekeliene)

Zal ik het nog weten?

Wat hebben wij hier vorige week gegeten?

Stekeliene

Zoals ik zei, hetzelfde als wij..... denk ik toch.

Niets meer en niets minder

Gusta

Ah, je denkt het nog maar.
Je bent het niet zeker?

(Draait zich naar Kamiel)

Kamiel u moet daar niet zitten

(Kamiel staat recht)

Kamiel

Jamaar, waar moet ik dan zitten

Gusta

Het is me gelijk maar niet op die stoel

Kamiel

Maar daar juist zei je dat ik....

Gusta

Dat doet er nu niet toe wat ik zei.
Nu zeg ik u dat u moet neerzitten.

(Kamiel wil in de zetel zitten)

Daar niet, zet je waar anders.

Kamiel

Ja zeg. Is dat nu niet gelijk waar ik zit?

Gusta

Neen, het is niet gelijk waar je zit.
Je moet daar zitten *(wijst naar een stoel)*

Kamiel

Maar... ik heb me daar juist op die stoel gezet.

Gusta

Wel neem dan een andere stoel.

(Draait zich terug naar Stekeliene)

Zal ik het nu nog weten of niet?

Stekeliene

Wat moet je weten?

Gusta

Wat wij vorige week gegeten hebben.

Stekeliene

Dat heb ik toch al gezegd.
Hetzelfde als dat wij gegeten hebben... denk ik.

Gusta

En dat was?

Stekeliene

Hoe moet ik dat nog weten?
Wacht eens.... Ik denk dat het boerenkool met worst was.
Dat is pa zijn lievelingskost

Jef

Ja, dat juist.
Het waren worst met boerenkool en dat is pa zijn lievelingskost.
Was er daar iets mis mee misschien?

Gusta

Voila, ik wist het hé... ik wist het.
Het is van die boerenkool.

Stekeliene

Was er iets met die boerenkool?

Gusta

Moet je dat nog vragen?
Vraag het maar eens aan Kamiel.

Jef

Wat is er gaande pa?

Kamiel

Och niks jongen.
Ik heb alleen maar een beetje....

Gusta

Ik zal het zeggen.
Kamiel heeft de ... hoe zou ik het zeggen.
Kamiel heeft de .... (*mompelt*) SSCCHH... de....SSCCHH...

Stekeliene

DE WAT zeg je?

Gusta

Wel de... SSSCCCHHHH....
Ik kan het over mijn lippen niet krijgen... hij heeft de ....SSCCHH

Stekeliene

Dat versta ik niet, dat gemompel

Jef

Ik ook niet... SSCCHH... ik weet niet wat je wilt zeggen.

(Kamiel springt recht en loop met zijn benen samen genepen)

Kamiel

MMMM ik MMMMoet NNNN naar de WC

(Hij loopt naar de deur van de slaapkamers)

Stekeliene

Het is daar niet, je moet naar daar *(wijst de andere kant op)*

Je weet dat toch.

(Kamiel loopt naar de ingang van de kamer)

Neen, niet die deur

De deur ernaast.

(Kamiel loopt altijd maar moeilijker en loopt naar de andere deur- keert zich om en doet tekens als het wel die deur is)

Kamiel

Deze deur?

Stekeliene

Ja, door die deur en voorbij de keuken.

Gusta

Zie je wel.

Nu moet ik het niet meer zeggen, je ziet het nu ook dat hij de SSCCHH...de SSCCHH.. heeft.

Hij weet al niet meer waar het toilet is.

Stekeliene

Zeg dat dan.

Dat hij de diaree heeft.

Gusta

AH? Zo noemen jullie dat?

Stekeliene

Hoe zouden ze dat anders noemen?

Gusta

Hoe is het mogelijk dat jij dat weet?

Je bent toch maar tot je twaalfde naar de school geweest en hier in zo een boerengat...hm...

Nog een geluk dat onze Jef gestudeerd heeft.

Jef

Ja, mamaatje, het is genoeg.

Stekeliene is ook lang naar school geweest.

Gusta

Je zou het haar niet toegeven, maar allé, als jij het zegt zal het wel waar zijn.

(Stekeliene doet alsof ze dat niet hoor)

Stekeliene

En heb jij dat ook?

Gusta

Wat?

Stekeliene

Wel, de diaree?

Gusta

Neen.

Waarom vraag je dat?

Stekeliene

Jij hebt toch ook van die boerenkool met worst gegeten?

Gusta

Ja natuurlijk, maar ik heb een sterkere maag.

Jef

Ja, een koeienmaag zeker.

Gusta

(lief) Wat zeg je, mijn jongen?

Jef

Och niets.

Ik was in mijn zelf aan het praten.

Stekeliene

Wij hebben daar niets van gemerkt en wij hebben toch hetzelfde gegeten als jullie.

(Gusta kijkt nu erg bedenkelijk)

Neen hé ma.....je denkt toch niet dat we voor ons een ander potje hebben gekookt.

Gusta

Ik ben daar nog niet zo zeker van.

Hoe verklaar je anders dat Kamiel zo ziek is?

Stekeliene

Dat weet ik niet, maar van vorige week tot nu is toch wel lang geleden.

Of heeft hij dat al een week?

Gusta

Natuurlijk heeft hij dat al een week.

Jef

Dan kan het niet van die boerenkool zijn.

Dat is al lang verteerd.

Er moet iets anders aan de hand zijn.

Gusta

Het kan ook van die worst zijn.

Misschien heeft zij een speciale worst in onze bord gelegd.

Stekeliene

.... Met vergif zeker?

Gusta

Nu dat je het zegt.

Ik zou er niet van verschieten.

Jef

Allé, ma, dat geloof je nu toch zelf niet?

Vergif....

Dat is strafbaar en ook, onze Stekelientje zou dat nooit doen.

Gusta

Ik elk geval, Kamiel is al een week ziek van die worst... of boerenkool... het kan me niet schelen van wat het is.

Eén iets weet ik zeker, toen wij thuis kwamen is hij ziek geworden.

Stekeliene

Het wordt dan de hoogste tijd om eens naar de dokter te gaan

Gusta

Je weet zeker niet hoeveel een dokter tegenwoordig kost.

Je komt er niet meer vanaf met 25 Euro en dan nog wat medicijnen, een mens ligt al gauw aan 50 Euro.

Stekeliene

Maar het is toch voor zijn gezondheid.

Wat is nu 50 Euro voor je gezondheid?

Gusta

Met ons klein pensioentje?

Stekeliene

Klein pensioentje.... Klein pensioentje...

Je bent zo rijk als de zee diep is.

Gusta

Ach, je bent op je erfenis uit.

Maar wees gerust, het is allemaal voor Jef en zijn zuster Sylvia.
Daarvoor moet je ons geen slecht eten geven.

Stekeliene

Hoe bedoel je?

Gusta

Ik wil niet hebben dat jullie – als wij er niet meer zijn – dat jullie zullen moeten zeggen “die oude vrek heeft niets achtergelaten”.

Stekeliene

Voor ons moet je niet sparen zulle.
Wij kunnen wel ons plan trekken.

Gusta

Dat heb ik al meermaals gehoord.

Jef

Maar niet uit onze mond.

Gusta

Neen, maar wel uit de mond van je zuster.

Stekeliene

Dat geloof ik ook niet.
Maar allé, als jij het zegt.
Weet je wat..... ik ga zelf de dokter bellen.

Gusta

Ga jij hem ook betalen?

Stekeliene

Natuurlijk, wie anders?
(*Treiterend*) Jij moet toch voor Jef en Sylvia sparen.

Gusta

Dan is het goed.

(*Stekeliene loopt naar de telefoon en ondertussen komt Kamiel weer binnen*)

Kamiel

Oef, was me dat even lopen.

Gusta

Lopen?
Toch niet zo maar uit..... (Doet tekens naar haar achterste)

Kamiel

Dat ook.
Maar ik bedoelde eigenlijk, lopen naar het wc.

Gusta

Allé, zet je maar in de zetel.

(Gusta helpt Kamiel in de zetel en legt een dekentje op zijn voeten)

Zo.. dat je een beetje warm hebt.

Kamiel

Oei... waar van ineens die bezorgdheid.

Ik heb toch niets beloofd?

Gusta

Stekeliene is bezig met de dokter te bellen.

Hij gaat direct komen.

En zij zal hem betalen.

Stekeliene

Allo..

Is het bij dokter Pille?

Het is hier Stekeliene Muys....

(Gusta onderbreekt)

Gusta

Stekeliene Desoppere

(Stekeliene gaat verder)

Stekeliene

Neen, het was Jef zijn moeder die mij onderbrak.

Het is wel degelijk met Stekeliene Muys.

Zou je eens naar hier willen komen?

Neen, het is niet voor mij.

Het is voor mijn schoonvader, Kamiel.

Hij heeft pijn in zijn buik... denk ik.

Goed tot straks..

(Ze legt de hoorn neer)

Hij gaat direct komen.

En Pa, voel je al een beetje beter?

Kamiel

Och kind.

Dat is nu al een hele week en ik weet niet hoe het komt.

Stekeliene

Wanneer is dat begonnen.

Gusta

Toen wij hier gegeten hebben.
Van toen is dat begonnen.

Kamiel

Je moet er niet naar luisteren.
Je weet toch dat zij alles beter weet.

Jef

De dokter zal wel weten van wat hij pijn in zijn buik heeft.

Gusta

Je zult het wel horen dat ik er niet ver naast zit.
Het is van die worst of van die boerenkool en van niets anders.

Stekeliene

Als jij dat zo goed weet waarom ben jij dan geen dokter geworden?

Gusta

Nu moet je eens luisteren...
Onze Stekeliene gaat ook eens iets zeggen.
Je zou beter de boel hier schoonmaken in plaats van je met ons gesprek te moeien.

Jef

Maaa.... Een beetje rustig hé.
Stekeliene doet hier goed haar werk.

Gusta

Ja?
Ben je daar zeker van?

(Gusta gaat rond en kijkt of er stof op de kasten en stoelen en tafel ligt – Stekeliene bekijkt dat van op afstand)

Jef

Heel zeker.

Gusta

Allé het is toch proper.
Je zou denken dat jij het stof afgeveegd heeft.

Stekeliene

Ik ga de slaapkamer stoffen.
Tot straks

Gusta

Ja doet dat.
Anders is het tegen vanavond nog niet gedaan.

(Stekeliene vertrekt naar de slaapkamer)

Jef

Ma, is dat wel nodig om Stekeliene zo te kleineren.
Zij doet heus wel haar uiterste best.

Gusta

Dat zou er nog moeten aan mankeren.
Als ze met jou trouwde is ze met haar gat in de boter gevallen.

(Er wordt aan de deur gebeld)

Jef

Ik geloof dat de dokter daar is.

Gusta

Laat hem maar rap binnen.

(Jef doet de deur open)

Jef

Dag dokter.
Kom binnen

Dokter

Dag allemaal.
En waar is de zieke?

Gusta

Hier dokter, in de zetel.

Dokter

En wat mankeert onze vriend?

Kamiel

Och dokter, ik heb al een week pijn in mijn buik.

Dokter

En kan je goed naar het toilet gaan.

Gusta

Veels te vele als je het mij vraagt.
Ik denk dat het van boerenkool met worst te eten is.

Dokter

Wanneer heb je dat gegeten

Gusta

Vorige week.

(Stekeliene komt terug binnen)

Dokter

Ik vraag dat aan Kamiel.

Gusta

Ooo sorry.

Kamiel

Vorige week, dokter.

Dokter

Dan kan het van dat niet zijn, dat is te lang geleden.
En daarbij boerenkool met worst is heel lekker en gezond.
Daar krijg je geen buikloop van.

Stekeliene

Zie je nu wel, dat het daarvan niet kan zijn.

Gusta

Oh... het zal dan van iets anders zijn.
Misschien is het wel van de drank?

Dokter

Drink uw man veel?

Gusta

Neen, natuurlijk niet.
Maar Stekeliene heeft misschien iets in zijn drank gedaan.

Jef

Maar moeder toch? Dat meen je toch niet.

Gusta

Jaja, de wonderen zijn de wereld nog niet uit.
Allé dokter, wat moeten wij nu doen.

Dokter

Ik ga medicijnen voorschrijven en die moet hij na elke maaltijd ééntje innemen.
En vooral moet hij warm gehouden worden.
Het kan ook best zijn dat het met een dag of twee gedaan is.

Gusta

Dat wil zeggen dat hij niet buiten mag?

Dokter

In geen enkel geval.

Stekeliene

Wat moet hij dan doen.
Hij woont hier niet.

Gusta

Dat is heel eenvoudig.
Wij zullen hier blijven logeren tot Kamiel weer in orde is.

Stekeliene

ACH ... NEEN ... (*Stekeliene valt bewusteloos*)

Jef

STEKELIENE, wat doe je nu?

(*De Dokter komt ter hulp*)

Gusta

Het is niet erg, dokter.
Ze doet dit maar om op te vallen.

Dokter

Ga eens een beetje opzij en Jef haal eens een natte doek.

(*Jef loopt naar de keuken om een natte doek*)

Gusta

Ik denk dat ze dat expres doet.

Dokter

Neen, zij is wel degelijk flauw gevallen.

(*Jef komt terug met een natte doek*)

Jef

Aub dokter.
En... is het erg.

Dokter

Neen, ze zal direct weer bij bewustzijn zijn.

(*De dokter legt het natte doekje op haar voorhoofd en Stekeliene komt al bij*)

Stekeliene

Waar.... Ben....ik?

Dokter

Allé, je bent weer onder de levenden.
Gaat het?

(*Stekeliene staat weer recht*)

Stekeliene

Oei,... ik geloof dat ik duizelig werd.

Dokter

Het was ietsje erger, maar kom het is weer in orde.
Mag ik nu afrekenen aub?

Gusta

Jef, ga jij betalen?

Jef

Hoeveel is het dokter?

Dokter

Vijfentwintig Euro.

Gusta

Het is voor niets.

Dokter

Ja maar, ik wil ook meer vragen zulle.

Stekeliene

Neen, laat maar.
Het is al duur genoeg.

Dokter

Heb jij soms nog van zulke momenten dat je flauwvalt?

Stekeliene

Neen, dat is de eerste keer.

Dokter

Allé, dan is het goed, maar voorzichtig zijn hé.

Stekeliene

Ja dokter.

Dokter

Allé tot ziens allemaal.

Stekeliene – Jef – Gusta – Kamiel

Dag dokter.

(De dokter vertrekt)

Jef

Allé ma, jullie zullen hier vannacht moeten overnachten.

Gusta

Ik doe het niet graag, maar je hebt ook gehoord wat de dokter zei.
Kamiel mag niet naar buiten.

Stekeliene

(binnensmonds) Oei... dat wordt weer een zware week.

Gusta

Allé, ik ga om die medicijnen.

Jef, ga jij mij voeren?

Jef

Ja, mijn auto staat toch voor de deur.

Gusta

Komaan we zijn weg.

We gaan zelfs wat frisse lucht gappen.

Tot straks.

(Jef en Gusta vertrekken, maar toch zegt Gusta nog...)

En heb je geld bij?

Jef

Waarom?

Gusta

Voor de medicijnen natuurlijk, voor wat anders?

We gaan geen koffie drinken zulle.

Jef

Oké

(Nu zijn Jef en Gusta weg)

Stekeliene

Hoe gaat het Pa?

Voel je al wat beter?

Kamiel

Voel jij je al wat beter?

Stekeliene

Jaja, het gaat wel.

Het was eventjes schrikken.

Kamiel

Dat kan ik best geloven.

Je moet je dat niet te veel aantrekken wat Gusta zegt.

Zij meent dat niet.

Stekeliene

Anders doet ze wel haar uiterste best om mij te pesten.

Kamiel

Och, weet je, zij doet dat met mij ook altijd.

Stekeliene

Hoe kan je dat zo lang volhouden?

Kamiel

Ja kind, een mens moet al eens water bij de wijn doen.

Stekeliene

Ik denk dat jij veel water bij je wijn moet doen.

Er blijft van die wijn waarschijnlijk niets meer over.

Kamiel

Weet je wat?

Bel eens naar onze Sylvia.

Stekeliene

Waarom?

Kamiel

Misschien kan zij een beetje komen helpen.

Stekeliene

Ik kan dat hier wel alleen aan.

Kamiel

Ja, en dan weer bewusteloos vallen.

Jullie vrouwen willen nooit luisteren naar een wijze man.

Stekeliene

Dat is nu de eerste keer dat ik dat tegenkom.

Kamiel

Je moet maar denken dat het de laatste keer niet kan zijn.

Misschien staat je bloeddruk wat te laag of te hoog.

Stekeliene

Och, we zullen wel zien

Kamiel

Ja maar, bel toch maar eens naar Sylvia.

Je weet maar nooit.

Stekeliene

Oké dan.

(Stekeliene telefoneert met Silvia)

Allo..

Het is hier Stekeliene hé.
Zeg, pa is ziek en hij vraagt of je eventjes wil komen.
Wat?
Neen, naar mijn huis moet je komen.
Ja, natuurlijk, hij mag niet buiten van de dokter.
Allé tot straks

(tot Kamiel)

Ze komt direct af.

Kamiel

Zie je wel.
Ze is zij nog niet van de slechtste zulle.

Stekeliene

Gelukkig niet, want met ma zou ik er twee hebben die altijd op mijn kap zitten.

Kamiel

Op onze kap, bedoel je.

Stekeliene

Ja, dat bedoelde ik.

Kamiel

En komt Bert ook mee of heb je het niet gevraagd?

Stekeliene

Bert is naar zijn werk of misschien heeft hij een dag verlof.
We zullen zien.
Ik heb het eigenlijk niet gevraagd.

(Er wordt aan de deur gebeld)

Kamiel

Ik denk dat ze daar zijn.
Ze hebben zich gehaast.

(Stekeliene doet de deur open)

Stekeliene

Ah, dat is rap.
Kom binnen.

Sylvia

Dag Stekeliene, dag Pa.
Wel wat scheelt er hier.

Kamiel

Wacht ik ga eerst waar de koning te voet gaat, ik zal het straks vertellen.

Stekeliene

Haast je maar of het ligt in je broek.

(Kamiel loopt naar het toilet)

Is Bert niet mee.

Sylvia

Neen, hij is naar zijn werk.

Zeg?

Wat scheelt er met Pa?

Stekeliene

Och, hij heeft de diaree en buikpijn en moeder denkt dat het van ons eten is.

Sylvia

Wanneer hebben zij hier gegeten?

Stekeliene

Vorige week.

Het was boerenkool met worst en ze denkt dat het daarvan is.

Sylvia

Wat zegt de dokter daarvan?

Stekeliene

De dokter zegt dat het daarvan niet kan zijn.

Sylvia

Och, moeder weet het altijd beter.

Is zij nog altijd zo grof tegen u.

Stekeliene

Ze is nog van geen haar veranderd.

(Kamiel komt terug op het toneel)

Kamiel

Allé het is al beter.

Sylvia

Wat kan ik voor je doen?

Kamiel

Voor mij?

Niets.

Jij kunt voor mij niets doen.

Sylvia

Neen, ik bedoel voor Stekeliene.

Stekeliene

Och, misschien kan je eten maken voor vanavond.
Maar eerst moet ik nog naar de slager.
Het is warm eten.

Sylvia

Ik zal wel gaan en ondertussen zal ik Bert waarschuwen dat hij naar hier komt.

Kamiel

Dat is nu eens een leuk idee... en weet je wat?
Ik ga dat eten betalen.
Kom hier...

(Kamiel haalt zijn geldbeugel uit en heeft aan Sylvia vijftig Euro)

Koop daarmee alles wat je nodig hebt en de rest moet je maar aan Stekeliene geven.

Stekeliene

Je moet dat niet doen, want als moeder dat te weten komt.
Je gaat nog de duivel voor je nieuwjaar krijgen.

Kamiel

Tut...tut...tut...
Ik heb mijn geld aan wie ik wil en moeder heeft daar geen zaken mee.
Tenslotte het is van de zwarte kas.

Stekeliene

Voor mij niet gelaten
Maar kom dan niet af dat ik je niet gewaarschuwd hebt.

Kamiel

Neen, natuurlijk niet.

Sylvia

Wat zullen we eten en wat moet ik meebrengen

Kamiel *(luid)*

BOERENKOOL MET WORST.. VERDOMME.

(Iedereen begint te lachen)

Stekeliene

Zouden we dat wel klaar maken?
Ik denk dat moeder daar niet gelukkig zal mee zijn.

Kamiel

Ik heb daar enorme goesting naar.
Boerenkool met worst is mijn lievelingsgerecht en Gusta kan de pot op.
En de dokter ook met zijn medicamenten.
Voila en daarmee uit.

Maar weet je wat ik ook graag eet?
Konijn klaar gemaakt met bier, maar dan liefst zonder konijn en in een glas.

(Sylvia en Stekeliene lachen)

Neen, heef mij maar die boerenkool...

Sylvia

Dat is nu eens gesproken.
Ik ga er direct om.
Tot straks.

Stekeliene – Kamiel

Tot straks.

(Gusta en Jef komen terug binnen)

Gusta

Waar gaat onze Sylvia naar toe?

Stekeliene

Om boodschappen voor het avondeten.

Gusta

En wat eten we vanavond?

Stekeliene

We eten.....

Kamiel

Ssst... dat moet een verrassing zijn.

Gusta

Ik hou niet van verrassingen.
Ik wil weten wat we zullen eten, want zie dat ik het niet mag.

Kamiel

Mijn moeder zei altijd... je moet eten wat de pot schaft.

Gusta

Oei...oei...oei...
Ik geloof dat onze Kamiel in zijn gat gebeten is.

Kamiel

Kom, heef die medicijnen maar hier.

(Gusta heeft een doosje aan Kamiel)

Gusta

Alle dagen moet je er drie van nemen.

Kamiel

Als ik eraan denk.

Gusta

Denken...denken .. jij moet niet denken, ik zal dat wel in jou plaats doen.

Kamiel

Ola..ola.. een beetje op het gemak hé.
Straks ga je nog ontploffen van kolere.

Stekeliene

Ik geloof dat ik eventjes op mijn bed ga rusten, want ik voel me niet goed.

Jef

Ja, doet dat.
Moet ik mee gaan... zal het gaan?

Gusta

Laat ze maar alleen gaan, ze is oud genoeg daar voor.
Met al haar grote manieren.

(Stekeliene vertrekt naar haar kamer)

Jef

Ze zal er deugd van hebben om een beetje te rusten.

(Stekeliene roept van uit haar kamer)

Stekeliene

JEF....JEF....

Jef

Oei, wat is er daar gaande.

*(Jef loopt snel naar de kamer – Gusta kijkt verbaasd naar Kamiel en omgekeerd – ondertussen komt Jef rap uit de kamer en loopt de keuken binnen – dan komt hij terug van de keuken met een **natte vod** in de hand en loopt zo terug de kamer binnen)*

Kamiel

Zou ze weer flauw gevallen zijn?

Gusta

Hoe moet ik dat weten.
Ik kan dat van hier niet zien.

*(Jef loopt snel uit de kamer naar de keuken – Gusta kijkt verbaasd naar Kamiel en omgekeerd – ondertussen komt Jef rap uit de keuken en loopt de kamer binnen met een **emmer** in de hand)*

Kamiel

Ik geloof dat er met Stekeliene toch iets mis is.
Ik ga eens kijken.

Gusta

Niets van, jij blijft hier.
Als er iets is dan zullen we het direct wel weten.

*(Hetzelfde gebeurt. Jef loopt snel uit de kamer naar de keuken – Gusta kijkt verbaasd naar Kamiel en omgekeerd – ondertussen komt Jef rap uit de keuken en loopt de kamer binnen met een **trekker en een dweil** in de hand)*

Kamiel

Dat kan toch niet van die boerenkool met worst zijn.

Gusta

Zeg er maar niet van.
Dat blijft lang, heel lang op je maag liggen.

(Nu komt Jef zwetend uit de kamer)

Kamiel

En???
Wat is er gebeurd?
Is ze weer flauwgevallen?

Jef

Was het alleen maar dat.
Ze is weer flauwgevallen.
Ze heeft moeten overgeven ook.

Gusta

Kan dat mens nu eens niet meer normaal doen en op haar benen blijven staan?
Zwijg toch van die moderne vrouwen.

Kamiel

Zwijg jij maar Gusta.
Je hebt al genoeg schade aangericht.

Gusta

(treiterend) Nu moet je eens luisteren, onze Kamiel gaat ook eens iets zeggen.

Jef

STOP... met ruzie maken.
Het is al erg genoeg.

Kamiel

Groot gelijk, jongen.
Je moeder kan haar wafel niet houden.

Gusta

HM.... Zeg al niets meer.

(Gusta zet haar op een stoel en zoals ze altijd doet kijkt ze boos – dan rinkelt de deurbel)

Jef

Wie zou dat nu zijn.

(Jef doet de deur open en Sylvia is terug – Jef doet tekens naar haar dat ze niet mag zeggen om welke boodschappen ze geweest is)

Gusta

Ah, je bent terug, het zou tijd worden, want ik heb grote honger.
En wat schaft de pot vanavond?

Sylvia

(nadenkend) Oh... vanavond eten..... dat

Kamiel

Dat is nog een verrassing.

Gusta

Verrassing?

Ga je ook al beginnen.

Maar allé, voor mij is het om het even wat we eten als het maar geen boerenkool met worst is.

Sylvia

Nochtans eet jij dat graag.

Gusta

Natuurlijk, maar niet als Stekeliene dat klaarmaakt.

Sylvia

Ik zal het eten wel klaarmaken.

(Sylvia loopt naar de keuken – er wordt weer aan de deur gebeld - Sylvia roept nog)

Dat zal zeker mijn Bert zijn, doe maar open.

(Jef doet de deur open)

Jef

Ah, Sylvia heeft gelijk, het is Bert.

Dag Bert

Bert

Dag allemaal.

Wat is er hier gaande.

Jef

Och, pa is een beetje ziek en Stekeliene is ook niet op haar best.

Bert

Allé, we zitten hier precies in een ziekenhuis.

Gusta

Ja, in een zottekot.

Bert

Oei, is onze ma weer in haar furie.

Gusta

Het is toch waar zeker.

Ik mag zelfs niet weten wat we deze avond zullen eten.

Bert

Dat is toch plezant, niet weten wat er op tafel komt.

Gusta

Voor jou wel misschien, maar ik wil graag weten wat men eet.

Kamiel

Ga je nu eens zwijgen?

Jij altijd met je grote mond.

Gusta

Zeg al niets meer.

Bert

Waar is Stekeliene, ik heb Stekeliene nog niet gezien.

Jef

Ze ligt op haar bed, ze is ook een beetje ziek.

Allé...dat denk ik toch.

Gusta

Van boerenkool met worst.

Kamiel

Zwijgen zeg ik.

Bert

Wat bedoelt ma daarmee?

Jef

Och, dat is een lang verhaal maar om het kort te vertellen denkt Ma, dat iedereen hier ziek is omdat wij boerenkool met worst gegeten hebben.

Bert

Dat kan niet.
Wanneer hebben jullie dat gegeten.

Kamiel

Vorige week.

(Stekeliene die nog altijd in haar kamer is roept naar Jef)

Stekeliene

JEF....JEF....HAAST JE

Jef

Oei, wat is nu weer?
Ik ga rap eens kijken.

(Jef haast zich naar de kamer)

Bert

Het is precies heel dringend geloof ik

(Jef loopt snel uit de kamer naar de keuken – Gusta - Kamiel en Bert kijken verbaasd – ondertussen komt Jef rap uit de keuken en loopt de kamer binnen met een emmer in de hand)

Kamiel

Ze moet zeker plassen?

Gusta

Kan ze daar voor niet naar het toilet gaan.

(Hetzelfde gebeurt. Jef loopt snel uit de kamer naar de keuken – dan komt hij snel terug maar nu met een natte vod in de hand. Hij loopt de kamer binnen)

Bert

Ja... dat is nog niet gezeverd geloof ik.

Kamiel

En zeggen dat dit al de tweede maal is.
Ik geloof dat ze hier emmers en voden bij de vleet hebben.

(Jef komt uit de kamer)

Jef

Oef, was me dat eventjes schrikken.

Bert

Ik denk dat u best de dokter zal roepen.

Jef

Stekeliene zegt dat het niet nodig is.

Het is iets dat op haar maag is blijven liggen, maar we weten niet wat.

Gusta

Ik wel.... Maar ik zeg het niet.

Kamiel

Jij weet ook altijd alles.

Als A zegt dan moet je B ook zeggen.

Gusta

Ik zeg alleen maar – boerenkool met worst.

(Sylvia komt nu uit de keuken)

Sylvia

Wat is dat hier allemaal?

Wel Jef, wat is er gaande met Stekeliene?

Dat is toch niet normaal.

Jef

Och, het is niet erg.

Haar maag is een beetje overstuurd.

Het zal wel beteren als ze gegeten heeft.

Sylvia

Och ja, van eten gesproken.

Ik denk dat het met tien minuutjes klaar zal zijn.

Jef?

Ga jij de tafel dekken?

(Sylvia gaat terug de keuken binnen)

Jef

Oké.

Bert

Wacht ik zal helpen.

(Jef en Bert halen borden en bestek uit de kast en willen die op tafel leggen maar...)

Bert

Allé moeder, ga eens wat opzij.

(Gusta verzet haar een klein beetje)

Gusta

Zit ik nu ook al in de weg?

Jef

Maar moeder toch.

Hoe kunnen we nu de tafel dekken als jij in de weg zit.

Gusta

Oké, ik heb het al begrepen.
Ik zal eventjes helpen in de keuken.

Kamiel

NEEN, niet doen.
Laat Sylvia maar alleen haar plan trekken.
Jij zou alleen maar in de weg lopen.

Gusta

Ik mag hier niets meer.

Kamiel

Neen, kom maar eventjes bij mij zitten.

(Gusta gaat naast Kamiel zitten – de tafel wordt door Bert en Jef gedekt)

Bert

Zou je Stekeliene niet gaan halen.

Jef

Oké, want ik denk dat ze grote honger heeft.

Bert

Denk je?

Jef

Na al dat overgeven en weet wat al niet.
Ik denk dat het haar zal smaken.

(Jef gaat naar Stekeliene – Sylvia komt terug uit de keuken)

Sylvia

Ik zie dat de tafel al gedekt is.
Goed nu mag iedereen aan tafel komen.

Gusta

Het werd tijd, want ik krijg grote honger.

Kamiel

Ik ook.

(Jef en Stekeliene komen binnen)

Stekeliene

Ach eindelijk eten.
Dank je zus.

Sylvia

Graag gedaan.

(Sylvia gaat naar de keuken)

Gusta

Ik ben nieuwsgierig wat het zal zijn.

Je moet weten dat onze Sylvia de beste kokkin is van heel de streek.

Zij doet zo maar niet alles klaar, het zijn altijd specialiteiten.

Ik heb zelfs nog nooit geweten dat ze Boerenkool met worst zou klaargemaakt hebben.

(Sylvia komt met een grote pot binnen)

Kamiel

Dat zal een specialiteit van het huis zijn.... Denk ik.

Sylvia

Dat zou ik geloven.

Allé wie wil er eerst bediend worden

Gusta

Ikke

(Sylvia schep eten in)

WAT IS DAT?

BOERENKOOL MET WORST?????

Stekeliene

Dat eet u toch graag?

Gusta

Kom Kamiel we zijn naar huis... en een beetje rap.

Kamiel

Niets van.

Eerst ga ik die lekkere boerenkool met worst eten.

Smakelijk allemaal

Iedereen

Smakelijk

Iedereen op het toneel begint te lachen

HET DOEK GAAT DICHT

EINDE EERSTE BEDRIJF

Tweede bedrijf

(Jef en Gusta komen uit de kamerdeur)

Gusta

Ik geloof dat er nog niemand wakker is.

Jef

Stekeliene is toch al wakker.

Allé, ze lag toch niet meer in haar bed.

Ik denk dat ze in de keuken bezig is.

Gusta

Oh, kijk.

De tafel is al gedekt.

Hmmm, lekkere broodjes.

Jef

Wie zou er om die broodjes geweest zijn?

Toch Stekeliene niet?

Gusta

Ik denk dat het....

Het is toch niet waar zeker.

Het zal toch nooit Kamiel geweest zijn en hij mag van de dokter niet buiten.

Jef

Hoe Kamiel?

Lag hij niet meer in zijn bed.

Gusta

Nu dat je het zegt.

Neen.

Jef

Waar zou hij dan zijn?

Gusta

Dat moet je aan mij niet vragen, ik weet dat niet.

(Kamiel en Stekeliene komen uit de keuken)

Stekeliene

Wie moet er verse koffie hebben?

Gusta

Ik zou er wel willen.

Jef

Ik ook.

Kamiel

Kom zet jullie maar aan tafel, we gaan een broodje eten met verse koffie.

Gusta

Wie is er om die broodjes geweest of heeft de bakker ze aan huis gebracht?

Kamiel

Ik ben om die broodjes geweest.
En Stekeliene heeft verse koffie gemaakt.

Gusta

Maar Kamiel toch.
Je weet wat de dokter gezegd heeft... dat je....

Kamiel

Ja, ik weet het.
Hij heeft gezegd dat ik niet buiten mag.
Maar ik voel me kiplekker en daarmee ik had frisse lucht nodig.
En wat die pillen betreft: Ik heb ze weggooit.... De vuilbak in.

Gusta

Maar Kamiel toch, je mag dat niet doen.
Wie gooit er nu zijn pillen weg.
Zo ga je nooit genezen.

Kamiel

Ik ben al genezen.

(Stekeliene staat recht en loopt naar de keuken)

Jef

Oei, wat is er nu weer.

(Jef loopt haar achterna)

Gusta

Ik geloof dat er toch iets niet pluis is met Stekeliene.

Kamiel

Eindelijk heb je het door.
Je zou beter minder op haar kap zitten.
Altijd met je verkeerde opmerkingen.
Een mens kan dat niet lang verdragen zulle.

Gusta

Ben ik dan zo onbeleefd tegen haar?

Kamiel

Natuurlijk.

Je zou soms je zelf eens moeten horen.

Het is precies of dat zij volgens jou van een andere planeet komt.

Zo erg is het maar.

Je moet één ding goed weten, dat zij de moeder kan zijn van jou kleinkinderen.

Begrijp je dat?

Gusta

Maar ze heeft geen kinderen.

Er zullen waarschijnlijk nooit geen kinderen komen.

Kamiel

Hoe kan jij dat weten.

En daarbij, wat niet is kan nog komen.

Gusta

Zo heb ik nog niet bekeken.

Kamiel

Natuurlijk niet.

Je ben altijd bezig met je zoon.

Hij kan volgens jouw precies nooit iets kwaad doen.

Gusta

Sssst ze zijn daar.

(Jef en Stekeliene komen terug van uit de keuken)

Jef

Allé, ga wat op je bed liggen.

(Gusta verandert nu geheel van houding tegenover Stekeliene, ze staat recht en pakt Stekeliene in haar armen)

Gusta

Maar kind toch... wat is er aan de hand.

Je ziet er zo bleek uit.

Heb je weer moeten overgeven?

Dat kan toch niet van die boerenkool met worst geweest zijn.

Allé, ga wat op je bed rusten.

(Stekeliene loopt naar haar kamer)

Gusta

Dat kan toch niet dat zij zo ziek is.

Altijd maar overgeven en flauwvallen.

Jef

Maar ma, zij is niet ziek.

Haar maag is alleen maar een beetje overbelast.
 Het is precies hetzelfde als gisteren.
 En met al dat werk hier.

Gusta

Kamiel, ik geloof dat wij naar huis gaan.
 Wij kunnen dat kind hier toch niet ten laste zijn.

Kamiel

Maar neen.
 Het is precies nu dat ze ons nodig heeft.
 Allé, jij kunt toch de vaat doen en strijken en wat poetsen, dan moet zij dat allemaal niet meer
 doen en zo kan ze beter rusten.
 Morgen zal het wel over zijn.
 Wat vindt jij daar van Jef?

Jef

Dat is nog geen slecht idee.

Gusta

Alle het is goed.
 Jullie moeten niet meer eten zeker?
 Kom, ik ga de tafel afruimen en de vaat doen.

Kamiel

Wat zouden wij kunnen doen?

Gusta

Niets.
 Ga jullie maar in de zetel zitten en rust maar wat.

(Jef en Kamiel zetten grote ogen op van ongeloof)

Gusta

(zingt en neuriënd)
 Tra.. la...la...la...la...
 Hm...hm...hm...

(Kamiel en Jef bekijken elkaar met ongeloof)

Ik ga nu de vaat doen.

Jef

Doet zij dat dikwijls?

Kamiel

Dat is de eerste maal dat ik haar hoor zingen als ze moet werken.
 En ik hoop dat het de laatste keer niet zal zijn.

Jef

...maar zo vals, pa...

Dat is toch ook niet om alle dagen te aanhoren.

Kamiel

Liever dat, dan al dat gezaag.

Ze is precies haar moeder zaliger.

Dat was ook zo iemand.

Ze heeft het van niemand vreemd meegekregen.

Jef

... daar zeg je iets...

Kamiel

Maar apropos.

Zou je toch niet beter de dokter laten komen voor Stekeliene.

(Stekeliene roept van uit haar kamer)

Stekeliene

JEF...JEF....

(Gusta stormt uit de keuken)

Gusta

Laat maar jongen, ik ga Stekeliene helpen.

(Gusta loopt naar de kamer van Stekeliene)

Jef – Kamiel

Oei.. Oei.

Kamiel

Wat hebben we nu.

Heeft ze de duivel gezien.

Jef

Hahaha... ik denk dat ze het begrepen heeft.

Kamiel

Wat heeft ze begrepen?

Jef

Dat vertel ik je later wel.

(Gusta loopt snel uit de kamer naar de keuken – Jef en Kamiel kijken verbaasd – dan loopt Gusta snel van uit de keuken met een natte doek naar de kamer van Stekeliene)

Kamiel

Hahaha, pas op dat je niet valt.

Gusta *(al lopend)*

Zwijg en hou je mond.

Jef

Laat haar maar met rust.

Ze is nu goed bezig en voor onze Stekeliene zal het deugd doen

(Gusta loopt snel uit de kamer naar de keuken – Kamiel en Jef kijken weer verbaasd – dan loopt Gusta met een emmer van de keuken naar de kamer – terwijl ze voorbij Jef loopt zegt ze...)

Gusta

Je zou beter een dokter roepen...

Het is niet in orde met Stekeliene.

Jef

Gaat het zo slecht.

Allé ik ga eens bellen.

(Jef loopt op zijn gemak naar de telefoon)

Kamiel

Je moet je vooral niet haasten.

Jef

Neen, natuurlijk niet.

Dat heb ik van jou meegekregen.

(Jef telefoneert met de dokter)

Kamiel

Je bent hier ook de rapste zeker?

Jef

Allo..

Met dokter Pille

Het is Jef hier.

Wel Jef Muys.

Het is om te vragen of je wilt naar hier komen...

Neen, het is niet meer om Kamiel maar om Stekeliene

Ja, je moet weten ze voelt haar niet zo best..

Oké

Tot dan.

....

Voila, hij gaat direct komen.

Kamiel

Dan zullen we weten wat er echt aan de hand is.

(Gusta komt blazend uit de kamer)

Gusta

Oef... wat is me dat voor iets
Zo moeten overgeven en zweten.
Ik geloof dat ze het echt zitten heeft.
Ze heeft waarschijnlijk de griep.

Jef

Ik heb de dokter gebeld en hij gaat direct komen

(Er wordt aan de deur gebeld)

Voila hij is daar al.

(Jef doet open)

Dag dokter

Dokter

Dag allemaal.
Ik geloof dat ik hier een abonnement ga nemen.
Dat is nu al de tweede keer in evenveel dagen, nog een geluk dat ik hier juist moest passeren.
Allé, Kamiel, is het nog niet in orde?

Kamiel

Jamaar dokter, het is niet meer voor mij.
Ik ben al gezond.

Gusta

Hij heeft al zijn pillen genomen.

(Zij knipoogt naar Kamiel en Jef)

Dokter

Toch niet in één keer

Gusta

Neen, dat niet.

Dokter

Dat hoor ik graag
Allé voor wie is dan?

Jef

Voor mijn vrouw, dokter.
Ze is al een paar dagen niet zo best.

Dokter

Waar is je vrouw?

Jef

Hiernaast in haar kamer.
Ze ligt op haar bed.

Dokter

Oké, ik ga haar eens onderzoeken.

Jef

Ik ga mee

Gusta

Neen, laat maar. Ik ga wel mee.
Vrouwen onderelkaar, weet je wel?

Jef

Oké.

(De dokter en Gusta gaan naar de slaapkamer)

Kamiel

Dat was nog het beste, dat je de dokter heeft laten komen.
Zo zullen we tenminste weten wat er aan haar mankeert.
En heb je het gehoord hoe Gusta zo kan liegen?

Jef

Liegen?

Kamiel

Welja, van die pillen.
Ik heb ze toch weggooit.

(De deurbel rinkelt)

Jef

Wie is dat nu?

(Jef doet open)

Ach, het is Sylvia en Bert.

Sylvia

Wat is er hier gaande?

Jef

Waarom?

Sylvia

Wij kwamen hier langs en zag dat de auto van de dokter hier voor de deur staat.

Bert

Ja, en wij dachten, er zal toch met pa niets gebeurd zijn.

Kamiel

Met mij is alles in orde, maar het is voor Stekeliene.

Sylvia

Wat is er aan de hand met haar.

Jef

Och, ze voelt zich soms niet goed.

Ze moet dikwijls overgeven en ze wordt soms duizelig.

Kamiel

Soms?

Het is hier constant weg en weer geloop van de kamer naar de keuken en omgekeerd.

Is het niet voor een emmer dan is het voor een natte doek.

Sylvia

Ja, dat kan van alles zijn.

Kamiel

Van boerenkool en worst zal het wel niet zijn.

(De dokter komt uit de kamer en ondersteunt Gusta)

Sylvia

Oei, wat is er aan de hand

Dokter

Hier, neem haar over ze is een beetje duizelig geworden.

(Sylvia en Jef nemen Gusta onder de arm en zet haar in de zetel)

Kamiel

Zou ze ook ziek zijn?

Dokter

Dat geloof ik niet, maar ik heb een beetje bloed van Stekeliene genomen en blijkbaar kan Gusta tegen geen bloed.

(De dokter gaat terug naar de kamer)

Kamiel

(Lachend) Allé, onze grote meid heeft het weer gelapt.

Anders een grote mond opzetten en voor een klein beetje bloed valt ze al flauw.

Sylvia

Bert ga eens een natte doek halen.

Bert

Waar moet ik dat vinden?

Jef

Daar in de keuken.

Er ligt er waarschijnlijk nog een van Stekeliene.

(Bert loopt naar de keuken en brengt een natte doek)

Sylvia

Kom heef maar hier ik zal haar voorhoofd een beetje laten afkoelen.

(Gusta zucht)

Gusta

Euh...euh...

Waar ben ik.

Kamiel

Hier natuurlijk, waar anders.

Gusta

Wat is er gebeurd?

Kamiel

Dat zouden wij beter aan u vragen.

De grote Jan willen uithangen en tegen geen beetje bloed kunnen.

Dat moet je op jou ouderdom nog meemaken.

(Ondertussen komt de dokter terug in de eetkamer)

Dokter

Zo... gaat het wat beter?

Gusta

Ja dokter.

Dokter

Goed zo.

En in het vervolg zeg het dan, dat je tegen geen bloed kan.

Ik heb een staaltje bloed van Stekeliene afgenomen en nu ga ik het in het labo laten onderzoeken.

Jef

Ga dat lang duren?

Dokter

Neen, met een uurtje zullen we weten wat er aan de hand is.

Jef

Ik hoop dat het niet ernstig is.

Dokter

Dat kan ik nu niet voorspellen, maar ik denk het niet.

Het kan oogsten een kleine bloedvergiftiging zijn of een bacterie ik zal wel zien.

Het kan ook het appendix zijn.

Maar allé, binnen een uurtje zullen we al meer weten.

Tot straks allemaal.

Jef

Ja, dokter tot straks.

Ooo dokter, ik moet nog iets vragen.

Dokter

Ja vraag maar.

Jef

Zal je de uitslag zelf komen zeggen of moet ik naar jou telefoneren.

Dokter

Welke uitslag

Jef

Wel.. van het bloedonderzoek.

Dokter

Eigenlijk zou je beter eens bellen.

Met een uurtje of zo.

Kijk, hier heb je het nummer van het laboratorium waar het bloedstaal onderzocht zal worden.

(De dokter heeft een kaartje aan Jef)

Jef

Dat zal ik doen dokter

Bedankt.

Dokter

Tot ziens allemaal.

(De dokter verlaat het toneel)

Gusta

Wat zei de dokter?

Een bloedvergiftiging of een bacterie.

Zou het toch van die boerenkool met worst geweest zijn?

Kamiel

Natuurlijk niet.

Anders zouden wij dat allemaal hebben.

Weet je hé, tijdens de oorlog hebben wij niets anders gegeten dan boerenkool met worst, en wij waren nooit ziek.

Gusta

ALS er worst was.

Kamiel

Natuurlijk.

Sylvia

Ik hoop alleen maar dat het niet ernstig is.

Bert

Als je het mij vraagt, ze is toch wel heel ziek.

Jef

Ik weet niet wat ik er moet van denken, Maar.....

(Stekeliene komt de eetkamer binnen)

Stekeliene

Maken jullie maar niet ongerust.

Onkruid vergaat niet en daarbij ik voel mij niet echt ziek.

Alleen maar een beetje ongemakkelijk

Iedereen

(verbaasd) Aaaaaaa

Stekeliene

Maar het is wel heel ongemakkelijk.

Jef

Kom zet je maar in de zetel

Gusta

Kom maar in mijn plaats zitten, ik ga wel op een stoel zitten

(Iedereen kijkt verbaasd dat Gusta nu zo lief is voor Stekeliene)

Stekeliene

Wat was dat met u ma?

Toch ook niet ziek aan het worden?

Gusta

Neen, het is niet erg.

Een beetje duizelig geworden

Het is niet zo erg als van u.

Ik denk dat het van de warmte is.

Kamiel

Van de warmte zeg je.
Je kunt geen bloed zien, dat is het.

Bert

Spijtig.

Gusta

Waarom.... Spijtig...

Bert

Ja, als je tegen geen beetje bloed kan, dan mag je ook geen bloedpens eten.
En pa eet dat zo graag.
Nietwaar pa?

Kamiel

Dat is het minste dat je kunt zeggen.
Het is zelfs één van mijn lievelings kost.
Dat en boerenkool met worst.

(iedereen lacht)

Gusta

Lachen jullie maar met een oud mens als ik.
Jullie zullen ook oud worden.
Allé, dat hoop ik toch.

Stekeliene

Zou je geloven dat ik al grote honger krijg.

Jef

Dat is toch nog wel een beetje te vroeg.

Stekeliene

Wat eten we vandaag

Iedereen

Boerenkool met worst.

(Stekeliene loopt weer naar de keuken)

Jef

Het is toch geen waar zeker.
Moet ze nu weer al overgeven?

(Jef loopt haar achterna)

Bert

Ik geloof dat we nooit meer boerenkool met worst zullen eten.
Dat brengt hier een beetje ongeluk geloof ik.

Kamiel

Ik ga eens een luchtje scheppen.
Ben straks terug.

Bert

Wacht ik ga mee.

(Kamiel en Bert verlaten het toneel)

Gusta

Zouden wij ook niet beter een luchtig gaan scheppen?

Sylvia

Jij mag, maar ik blijf hier om een beetje op Stekeliene te letten.

Gusta

Dan blijf ik hier ook.
Ik zeg altijd, met twee kan men meer dan alleen.

(Stekeliene en Jef komen al lachend uit de keuken)

Gusta

Wat is er zo voor het lachen?

Jef

Wij denken dat we weten wat er met Stekelientje aan de hand is, maar dat vertellen we later wel.

Sylvia

En?
Gaat het nu al wat beter.

Stekeliene

Jaja, ik denk dat het zal beteren.

Gusta

Allé, vertel het ons.
Ik ben zo nieuwsgierig naar je toestand.

Jef

Dat is ook de eerste keer.

Gusta

Jij denkt dat.
Ik ben altijd nieuwsgierig geweest naar de toestand van Stekeliene.

(De telefoon rinkelt)

Jef

Neem jij maar op, Stekeliene.

Stekeliene

Neen, doe jij dat maar.

(Jef neemt de telefoon op)

Jef

Allo...

Ja, daar spreekt u mee.

Ja, ik ben haar echtgenoot.

Ah, het lab, maar de dokter zei dat ik moest bellen.

Allé dat is vriendelijk en... wat is...

....

Wat zegt u, wil je dat nog eens herhalen.

.....

Het is niet waar hé..

Ben je zeker dat het dat is?

Oei.....

(Jef valt bewusteloos)

....

(Stekeliene en Gusta lopen naar Jef en Sylvia loopt naar de telefoon en luistert nog even)

Sylvia

Allo....

Allo....

Ze hebben ingehaakt.

Gusta

JEF.....JEF....

Stekeliene

JEF....JEF....

Laat me nu niet in de steek.

Wat hebben ze aan de telefoon gezegd?

(Sylvia loopt naar de keuken en komt terug met een natte doek)

Sylvia

Dat doekje heeft hier de laatste dagen al goed zijn werk verricht.

Stekeliene

Allé Jef, komt terug ...

Jef

Euh...euh...

(Jef komt bij en hij roept met zijn vuist in de lucht)

YES....YES.....

Het is gelukt...
YES....YES....

Gusta

Wat is gelukt.
Mogen wij dat ook weten.

(Jef staat recht en kust achtereenvolgens Stekeliene - Gusta en Sylvia terwijl Bert en Kamiel binnenkomen)

Jef

YES...YES...

Kamiel

Wat is er hier aan de hand?

(Jef kust nu ook Kamiel en Bert)

Bert

Allé viezerik, ik ben geen vrouw zulle.

Jef

YES...YES...
Het is gelukt.
Och, Stekelientje wat ben ik toch zo gelukkig.

Stekeliene

Als je nu eens zei waarom je zo gelukkig bent, dan zou ik misschien ook gelukkig kunnen zijn.
Je hebt precies de loterij gewonnen.

Jef

Het is nog veel meer dan dat.
Oh, wat ben ik gelukkig.

Stekeliene

Wil je het nu eens zeggen of wat is het?
Ik wil het NU weten.

Gusta

En ik ook

Sylvia

Wij zouden allemaal gelukkig kunnen zijn.

(Jef loopt nog altijd rond...)

Jef

Yes Yes Yes

Kamiel

Jef jongen, stopt daar nu eens mee en zeg ons wat je zo gelukkig maakt.

Jef

Wel, het laboratorium heeft zonet gebeld dat zij het bloed hebben onderzocht.

Gusta

Dat konden we al raden.

En wat zeiden ze?

Jef

Wel....wel...

Ik heb nieuws over het bloedonderzoek van Stekeliene

Stekeliene

Gaan we het vandaag nog weten.

Het is wel om mijn bloed te doen... versta je?

Jef

YES...

YES...

Stekeliene

Allé, Jef, doe nu niet zo flauw.

(Jef doet nu heel plechtig)

Jef

Beste Familieleden

Ik heb heugelijk nieuws

Onze Stekeliene is .... Is.... Is in VERWACHTING.

(Iedereen klapt in de handen en feliciteren Stekeliene)

Gusta

OH, het is niet waar?

Jef

Jawel,... het is wel waar.

Gusta *(Tegen Stekeliene)*

Proficiat mijn lief kind

Eindelijk krijg ik een kleinkindje.

Kom hier, je krijgt een dikke kus.

Jef

En ik ook proficiat zeker?

Gusta

Jij moet toch dat kind niet dragen.

Maar allé, ook een dikke proficiat.

Jef

... en een dikke kus...

Gusta

Allé, omdat u het bent..

Kamiel

En weet je al wat het zal worden?

Stekeliene

Maar daarvoor is het nog te vroeg.

Sylvia

(roept) B E R T

Bert

Ja, wat is er?

Ik ben niet doof zulle.

Sylvia

Bert, wij gaan nu, direct, subiet, staande péde, naar huis.

Bert

Waarom?

Het wordt hier juist nog een gezellige boel.

Sylvia

Het kan mij niet schelen, maar wij gaan naar huis en direct naar bed.

Gusta

Naar bed?

Het is toch nog geen tijd om naar bed te gaan?

Sylvia

Neen, maar wij kunnen niet achterblijven.

Ik wil ook een kindje.

Bert

Ja maar, dat kan wachten tot vanavond.

Sylvia

Neen, nu direct.

Bert

Maar Sylvia toch.

Sylvia

Allé vooruit dan.

Maar beloofd is beloofd.

Bert

Natuurlijk.

Het is het liefste dat ik doe.

(iedereen lacht)

Jef

Allé, wat zullen we op het goede nieuws drinken?

Stekeliene

Zouden we niet eerst denken aan wat we vandaag nog zullen eten?

Gusta

Ik weet het.

Jef

Wat?

Iedereen

Boerenkool met worst.

Kamiel

Neen, vandaag niet.

Ik heb daar eigenlijk geen goesting naar.

Ik heb een betere idee.

Gusta

Allé, onze Kamiel heeft weeral een betere idee.

Kamiel

Natuurlijk Gusta

We gaan op restaurant en IK betaal.

Gusta

Waar ga jij dat geld vandaan halen.

Kamiel

Van mijn zwarte kas als je het nog niet wist.

Gusta

Zwarte kas?

Kamiel

Komaan, geen vragen meer, ik betaal

En...pasop hé...jullie mogen alles eten wat jullie willen.

Gusta

Ook een voorgerecht?

Hoe dit gaat aflopen....!?